31989R2053

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 2053/89

ze dne 10. července 1989,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu minimálních dovozních cen pro některé zpracované třešně

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 426/86 ze dne 24. února 1986 o společné organizaci trhu s produkty zpracovanými z ovoce a zeleniny [1], naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1125/89 [2], a zejména na čl. 9 odst. 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení (EHS) č. 1676/85 ze dne 11. června 1985 o hodnotě zúčtovací jednotky a přepočítacích koeficientech použitelných pro účely společné zemědělské politiky [3], naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1636/87 [4], a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k tomu, že čl. 9 odst. 1 nařízení (EHS) č. 426/86 stanoví používání minimální dovozní ceny pro některé produkty uvedené v příloze I části B téhož nařízení; že některé zpracované třešně byly nařízením Rady (EHS) č. 2247/88 [5] doplněny do seznamu produktů podléhajících tomuto režimu;

vzhledem k tomu, že nařízení Rady (EHS) č. 3225/88 [6] stanoví obecná pravidla k režimu minimálních dovozních cen pro některé zpracované třešně; že je třeba stanovit prováděcí pravidla k tomuto režimu; že cílem těchto pravidel je zabránit, aby se hospodářské subjekty vyhýbaly dodržování minimálních dovozních cen za použití podvodných praktik, které je obtížné odhalit a účinně potírat; že tyto podvodné praktiky mohou mít vážné důsledky pro trh Společenství s dotyčnými produkty a že nevybrání vyrovnávacích poplatků způsobené uvedenými praktikami představuje značné ztráty v rozpočtových prostředcích;

vzhledem k tomu, že k zabránění podvodům a jejich neblahým důsledkům pro trh s dotyčnými zpracovanými třešněmi je třeba zavést podstatně zesílené celní kontroly; že je třeba, aby vnitrostátní celní orgány prověřovaly, zda je minimální dovozní cena dodržována u každé dovezené zásilky a v případě, že cena dodržena není, vybíraly vyrovnávací poplatek, který je roven rozdílu mezi minimální dovozní cenou a ohlášenou dovozní cenou;

vzhledem k tomu, že hlavním účelem režimu minimálních dovozních cen je zaručit, aby produkty ze třetích zemí nenarušovaly trh Společenství tím, že jejich cena je příliš nízká; že je následně třeba prověřovat skutečné dodržování minimální dovozní ceny až po stadium prodeje; že za účelem prokázání dodržení minimální dovozní ceny je třeba mít přístup k dokladům, které stanoví cenu dalšího prodeje;

vzhledem k tomu, že riziko nepravdivého prohlášení o dovozních cenách je vysoké; že je proto třeba zavést zvláštní postup pro řešení podezřelých případů nepravdivých prohlášení;

vzhledem k tomu, že v případech skutečného nedodržení minimální dovozní ceny musí být zajištěno vybrání vyrovnávacího poplatku; že za tím účelem mohou být produkty propuštěny do volného oběhu podle článku 13 směrnice Rady 79/695/EHS [7] naposledy pozměněné směrnicí 81/853/EHS [8] a podle článku 20 směrnice Rady 82/57/EHS [9] naposledy pozměněné směrnicí 83/371/EHS [10]; že dovozce musí předložit důkaz o dodržení minimální ceny; že je třeba také stanovit časové lhůty pro předložení tohoto důkazu;

vzhledem k tomu, že je také nezbytné zavést zpětné kontroly dovozů; že příslušné orgány členských států musí provádět kontroly na základě vzorků přibližně 10 % dovezených zásilek; že od hospodářských subjektů se proto musí požadovat, aby po určité období uchovávaly příslušné doklady s cílem zpřístupnit je příslušným orgánům; že toto období je třeba omezit na tři roky následující po roce, v němž bylo přijato prohlášení o propuštění do volného oběhu;

vzhledem k tomu, že Komise musí být vyrozuměna o kontrolách prováděných za účelem ověření dodržování minimálních dovozních cen;

vzhledem k tomu, že Řídící výbor pro produkty zpracované z ovoce a zeleniny nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené předsedou,

---

[1] Úř. věst. L 49, 27.2.1986, s. 1.
[2] Úř. věst. L 118, 29.4.1989, s. 29.
[3] Úř. věst. L 164, 24.6.1985, s. 1.
[4] Úř. věst. L 153, 13.6.1987, s. 1.
[5] Úř. věst. L 198, 26.7.1988, s. 21.
[6] Úř. věst. L 288, 21.10.1988, s. 11.
[7] Úř. věst. L 205, 13.8.1979, s. 19.
[8] Úř. věst. L 319, 7.1.1981, s. 1.
[9] Úř. věst. L 28, 5.2.1982, s. 38.
[10] Úř. věst. L 204, 28.7.1983, s. 63.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Zásady a definice

Článek 1

Minimální dovozní cena některých zpracovaných třešní se považuje za dodrženou, jestliže tato dovozní cena není nižší než minimální dovozní cena použitelná v den, kdy je přijato prohlášení o propuštění do volného oběhu.

Článek 2

1. Pro účely tohoto nařízení tvoří dovozní ceny tyto složky:

a) cena FOB v zemi původu a

b) náklady na dopravu a pojištění až do místa vstupu na celní území Společenství.

2. Pro účely odstavce 1 se „cenou FOB“ rozumí okamžitá cena vyplácená nebo vyplatitelná za množství produktu obsaženého v zásilce včetně nákladů na umístění zásilky na palubu dopravního prostředku v místě nakládky v zemi původu a jiných nákladů vzniklých v této zemi. Cena FOB nezahrnuje náklady na jakékoliv služby, které nese prodávající od okamžiku, kdy jsou produkty umístěny na palubu dopravního prostředku.

3. Jestliže se zjistí, že ceny při dalším prodeji, přímém nebo prostřednictvím obchodních zprostředkovatelů, jsou o více než 15 % nižší, než činí minimální cena za dovezenou zásilku, považuje se za dovozní cenu vážený průměr těchto cen.

4. Jestliže jsou složky uvedené v odstavci 1 vyjádřeny v jiné měně, než je měna členského státu, v němž jsou produkty propuštěny do volného oběhu, použije se nařízení Komise (EHS) č. 1766/85 ([1]) o směnných kurzech použitelných pro stanovení celní hodnoty.

5. Dovozní cena musí být uvedena v prohlášení o propuštění do volného oběhu.

6. Pro účely tohoto nařízení se konečným uživatelem rozumí buď producent, který dotyčný produkt používá s cílem zpracovat jej na jiný produkt spadající pod jiný kód KN, než produkty, které jsou uvedeny v prohlášení o propuštění do volného oběhu, nebo maloobchodní prodejce, který prodává výlučně spotřebitelům.

7. Pro účely tohoto nařízení tvoří dovezenou zásilku všechny produkty, které jsou předmětem jednoho a téhož prohlášení o propuštění do volného oběhu.

Článek 3

Minimální dovozní cena se upravuje měnovým koeficientem stanoveným tak, aby byla cena přepočítána podle průměrného směnného kurzu používaného ke stanovení nebo změně peněžních vyrovnávacích poplatků.

([1]) Úř. věst. L 168, 28.6.1985, s. 21.

Kontrola a zdanění dovozu

Článek 4

Při každém přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu příslušné vnitrostátní orgány porovnají ohlášenou dovozní cenu s minimální dovozní cenou použitelnou pro zboží v den přijetí prohlášení.

Jestliže je cena uvedená na faktuře cenou pro odloženou platbu během období přesahujícího tři měsíce, cena uvedená na faktuře se sníží o 1 % za každý měsíc odkladu poskytnutého nad tyto tři měsíce.

Článek 5

Jestliže je dovozní cena nižší než minimální dovozní cena použitelná na zboží, příslušné vnitrostátní orgány vyberou vyrovnávací poplatek rovnající se rozdílu mezi těmito cenami.

Zvláštní kontrolní postup

Článek 6

1. V případech, ve kterých mají celní orgány opodstatněné pochybnosti o tom, zda cena uvedená v prohlášení o propuštění do volného oběhu odráží skutečnou dovozní cenu, požádají dovozce, aby do šesti měsíců předložil důkaz, že produkt byl prodán za podmínek zaručujících dodržení minimální dovozní ceny, aniž tím je dotčeno použití článku 13 směrnice 79/695/EHS a článku 20 směrnice 82/57/EHS.

2. Lhůta stanovená v odstavci 1 může být na řádně odůvodněnou žádost hospodářského subjektu příslušným orgánem prodloužena nejvýše o tři měsíce.

Článek 7

1. Minimální dovozní cena se považuje za dodrženou, pokud dovozce předloží nejméně na 95 % dovezené zásilky doklad o tom, že produkt byl prodán konečnému uživateli bez dalšího zpracování po zabalení přímo nebo prostřednictvím obchodních zprostředkovatelů za cenu alespoň rovnou minimální dovozní ceně.

2. Jestliže přes veškeré kroky učiněné dovozcem není možné doklad od konečného uživatele předložit, příslušné orgány mohou přijmout jiný doklad v tom smyslu, že produkt byl prodán za podmínek zaručujících, že minimální dovozní cena byla dodržena.

3. Uplatňování tohoto zvláštního kontrolního postupu se nijak nedotýká zpětných kontrol zmíněných v článcích 8, 9 a 10.

Zpětné kontroly

Článek 8

Dovozce s ohledem na zpětné kontroly uchovává pro případ posouzení příslušnými orgány doklad o platbě prodávajícímu a všechny obchodní doklady, jako jsou faktury, smlouvy a korespondence o nákupu a prodeji dotyčných produktů, a to nejméně po dobu tří let následujících po roce, v němž bylo přijato prohlášení o propuštění do volného oběhu.

Článek 9

1. Příslušné orgány provádějí kontroly na základě vzorků.

2. Kontroly musí být každoročně provedeny přibližně u 10 % dovezených zásilek.

Článek 10

Jestliže v průběhu kontroly příslušné orgány zjistí, že minimální dovozní cena nebyla dodržena, vyberou vyrovnávací poplatek snížený o veškeré částky, které byly již dříve zaplaceny jako vyrovnávací poplatek.

Závěrečná ustanovení

Článek 11

Členské státy uvědomí Komisi jednou ročně před koncem prvních šesti měsíců o kontrolách provedených v předcházejícím roce za účelem ověření dodržování minimálních dovozních cen.

Článek 12

Toto nařízení vstupuje v platnost osmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. července 1989.

Za Komisi

Ray MAC SHARRY

člen Komise